T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2017 / 472
KARAR NO : 2017 / 621
KARAR TR : 23.10.2017

ÖZET: Devlet hastanesinde, sağlık hizmetinin yürütüldüğü sırada doğduğu öne sürülen zararın tazmini istemiyle açılan davanın İDARİ YARGI YERİNDE görülmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : K. U.
Vekilleri : Av.S. K., Av.F.S.
Davalı : Sağlık Bakanlığı
Vekili : Av. S.T.

O L A Y : Davacı vekilleri dilekçesinde, müvekkilelerinin 07.11.2014 tarihinde düşme sonucu sol kolunda dirsek çıkığı yaşadığını, acil olarak davalı Bakanlığa bağlı Gebze Fatih Devlet Hastanesine başvurduğunu, muayenesini yapan doktor Metin'in "benim biraz işlerim var, bana gerek yok ben ilgilenemem" diyerek hastayı stajyerlere ve hasta bakıcılara teslim ettiğini; hasta bakıcı ve stajyerlerin, müvekkilenin omuz, omuz altı, kolunun altı, ayak kısmından bilek kısmından tutup çıkan dirseğini yerleştirmeye çalıştıklarını; müvekkilenin, kendisine uygulanan bu işlem sonrasında 20 dk sonra, ağrı ve sızıdan bayıldığını, bu aşamada dahi doktor gelmediğini, sonrasında röntgen çekildiğini, dirseğinin yerine oturduğunun beyan edildiğini ve müvekkilenin kolunun alçıya alındığını; Hastaneden gidebileceği, 3 gün sonra kontrole gelmesinin söylendiğini; 3 gün sonra kontrole gittiğinde, kolunun 3 hafta boyunca alçıda kalacağının söylendiğini; kolu alçıda iken müvekkilesinin ağrılara dayanamayınca, Gebze Tıp Merkezine gittiğini, buradaki doktorların, alçının 3 hafta kalmaması gerektiğini, bu sürenin çok uzun olduğunu söylediklerini; normalde bu tarz çıkıklarda en fazla 1 hafta ya da 10 gün alçıda kalması gerektiği, çünkü kolun ve dirseğin hareketsiz kalması durumunda işlevsel etkisinin azalacağı, koldaki kasların tembel kaslar olduğu, hareket etmediği zaman işlevini yitireceği ve görevi yapmayacağının söylendiğini; Devlet Hastanesinde yapılan alçı işlemi sonucu, müvekkilinin uzun süre alçıda kalan kolunun, bilekten omuza kadar iç kanama geçirdiğini; müvekkilinin dirseğinin çıkma rahatsızlığının tedavisinin, normalde hastanın uyutulup ameliyat yapılarak sağlanması ve dirseğin hasta uyurken takılması gerektiğini; Gebze Tıp Merkezi doktorlarının, koldaki iç kanamayı dağıtmak için müvekkile krem verdiğini, 10 gün sonra Gebze Tıp Merkezine gittiğinde dirseğin oturduğunu, ancak dirsek ve parmakların hareket etmediğini; bu kez MR istendiğini; Özel hastanede yapılan muayenede müvekkilinin; dirsek çıkması yaşadığı gün Devlet Hastanesinde kendisine yapılan yanlış ve hatalı tedavi sonucunda omzunda, kolunda ve sol elinde kıkırdak ve sinirlerin, kasların, parmakların ve sol kolun zedelenmiş, sakatlanmış ve özürlü durumuna düştüğünü öğrenmiş olduğunu, müvekkilinin Devlet hastanesinde uygulanan hatalı tedavi sonucu en az yüzde 40 oranında malul hale geldiğini; müvekkilin bu süreçte sürekli ağrılar yaşadığını, zaman zaman Fatih devlet hastanesine fizik tedaviye başlama talebiyle gittiğini, ancak Şubat ayında fizik tedaviye başlayacaklarını söylediklerini, müvekkilin kıkırdak ve sinirlerinin, dirseğin ilk takılması sırasında zedelendiğini, Devlet hastanesinde yapılan yanlış tedavi sonucu müvekkilin genç yaşında özürlü olduğunu; bu yanlış tedaviye bağlı olarak müvekkilin sol elinde serçe ve yüzük parmağında işlev kaybı oluştuğunu, ayrıca omzundaki sinirler ve kasların zedelendiğini, dirseğin de tam olarak açılıp kapanmadığını; müvekkilin, hastane, ilaç, yol gibi çeşitli masraflar yapmasıyla maddi anlamda da kayıpları olduğunu, genç yaşta sol kolunu kullanamaz hale geldiğini, gelecekte yapılması muhtemel ameliyatların da bu sorunu çözmeyeceğini; yapılacak tedavilerin maddi yükünü müvekkilin karşılamasının mümkün olmadığını; müvekkilin babasına ait markette reyon sorumlusu olarak çalışmakta iken aylık 1.800TL gelire sahip olduğunu; ancak kolundaki mevcut sakatlık ve ağrılar nedeniyle son 8 aydır çalışamadığını, müvekkilin bedensel zarar gördüğünü, Borçlar Kanununun 49-54.maddeleri gereğince kazanç kaybı, çalışma gücünün azalmasından ya da yitirilmesinden doğan kayıplar, ekonomik geleceğinin sarsılmasından doğan kayıplar yaşadığını; bu nedenle maddi tazminat talep etme zorunluluğu doğduğunu; müvekkilin hem bedensel hem de ruhsal anlamda büyük bir çöküş yaşadığını, aile olarak üzüntü ve huzursuzluk yaşadıklarını, müvekkilin henüz 36 yaşında bulunduğunu, ilerideki hayatında acı ve elem yaşayacağını, eksiklik hissedeceğini; Borçlar Kanununun 56. maddesi gereğince bir kişinin bedensel bütünlüğünün zedelenmesi durumunda manevi tazminat talep etme hakkının bulunduğunu, olayda, müvekkilin yaklaşık 1.5 yıldır bu olay nedeniyle acı ve ıstırap çektiğini, psikolojik olarak da yıkıldığını, 35 yaşında bekar bir kızın hayatı boyunca sakat kalmasının, gerek çalışma hayatını gerekse de özel hayatını olumsuz etkileyeceğini; bir nebzede olsa bu acı ve ıstırabın giderilmesi için manevi tazminat talep ettiklerini ifade ederek; fazlaya ilişkin talep ve dava hakları saklı kalmak kaydıyla 5.000 TL maddi ve 20.000 TL manevi tazminatın 07.11.2014 tarihinden itibaren yasal faizi ile birlikte davalıdan tahsiline karar verilmesi istemiyle 11.2.2016 tarihinde adli yargı yerinde dava açmıştır.

Davalı Sağlık Bakanlığı vekili, cevap süresinin uzatılması yolunda verdiği ilk dilekçesinde davada idari yargının görevli olduğunu ileri sürerek görev itirazında bulunmuştur.

GEBZE 4.ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ; 23.12.2016 gün ve E:2016/36 sayı ile, davanın haksız fiilden kaynaklanan tazminat davası olduğu gerekçesiyle davalı vekilinin görev itirazının reddine karar vermiştir.

Davalı İdare vekilinin, olumlu görev uyuşmazlığı çıkarılması istemini içeren başvurusu üzerine, dava dosyası Danıştay Başsavcılığı'na gönderilmiştir.

DANIŞTAY BAŞSAVCISI;"(…) 1.10.2011 tarihinde yürürlüğe giren 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununun 3'üncü maddesinde, her türlü idari eylem ve işlemler ile idarenin sorumlu olduğu diğer sebeplerin yol açtığı vücut bütünlüğünün kısmen veya tamamen yitirilmesine yahut kişinin ölümüne bağlı maddi ve manevi zararların tazminine ilişkin davalara asliye hukuk mahkemelerinin bakacağı, öngörülmüş ise de; Anayasa Mahkemesinin 16.2.2012 gün ve E:2011/35, K:2012/23 sayılı kararıyla; 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununun 3'üncü maddesinin (1) numaralı fikrasının iptaline karar verilmiştir.

Bu durumda, görev konusunun kamu düzeninden olması ve göreve ilişkin kuralların derhal uygulanması ilkesi uyarınca, idarenin hizmet kusuru bulunduğundan bahsedilerek açılan maddi ve manevi tazminat istemine ilişkin davanın görüm ve çözümü, davanın devamı sırasında görevli yargı yolunu belirleyen yasal düzenlemenin Anayasa Mahkemesi kararıyla iptal edilmesi nedeniyle idari yargı yerine ait bulunmaktadır.

Dolayısıyla; davanın, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 2'nci maddesinin 1'inci fikrasının (b) bendinde yer alan "idari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları" hükmü gereğince idari yargı yerinde görülmesi gerekmektedir."gerekçesiyle; 2247 sayılı Yasanın 10'uncu maddesi uyarınca olumlu görev uyuşmazlığı çıkarmış ve görev konusunun incelenmesini Uyuşmazlık Mahkemesi'nden istemiştir.

Başkanlıkça, 2247 sayılı Yasa'nın 13. maddesine göre Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı'ndan yazılı düşüncesi istenilmiştir.

YARGITAY CUMHURİYET BAŞSAVCISI; "(…) 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun "İdari Dava Türleri ve İdari Yargı Yetkisinin Sınırı" kenar başlıklı 2. maddesinde, idari dava türleri: a) İdari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları, b) İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları, c) Tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar olarak sayılmıştır.

Davacının yanlış tedavi nedeniyle zarara uğradığı öne sürülerek açılan tazminat davasında, bir kamu kurumu olan davalı Sağlık Bakanlığının, hizmet kusurunun bulunup bulunmadığı ya da meydana gelen zararın hizmet kusuru esaslarına göre tazmininin gerekip gerekmediğinin belirlenmesi söz konusu olacağından, 2577 sayılı Kanunun 2/1.b maddesi gereğince açılan davanın idari yargı yerinde görülmesi gerekmektedir

Uyuşmazlık Mahkemesinin başta 06/06/2011 tarih ve 2011/47-121 E.-K. sayılı kararı ve bir çok emsal kararında, "... hastanenin kamu hizmetini yürüttüğü sırada kişilere verdiği zararın tazmini istemiyle açılan bu davada, kamu hizmetinin yöntemine ve hukuka uygun olarak yürütülüp yürütülmediğinin, hizmet kusuru veya başka nedenle idarenin sorumluluğu bulunup bulunmadığının saptanması gerekmektedir. Bu hususların saptanması ise idare hukuku ilkelerine göre yapılabileceğinden, 2577 sayılı Yasa'nın 2. maddesinin 1. fikrasının (b) bendi kapsamında bulunan tam yargı davasının görüm ve çözümünde idari yargı yerleri görevlidir." denilmek suretiyle bu tür davalarda idari yargı yerlerinin görevli olduğu vurgulanmıştır.

Bu nedenle, Danıştay Başsavcılığının 2247 sayılı Kanunun 10. maddesi gereğince yapmış olduğu başvurunun kabulü ile Gebze 4. Asliye Hukuk Mahkemesinin 23/12/2016 tarih ve 2016/36 Esas sayılı görevlilik kararının kaldırılmasına karar verilmesi…"gerektiği yolunda yazılı düşünce vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Ahmet Tevfik ERGİNBAY, Suna TÜRE, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN ve Birgül KURT'un katılımlarıyla yapılan 23.10.2017 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME:Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre, davalı idare vekilinin anılan Yasanın 10. maddesinde öngörülen yönteme uygun olarak yaptığı görev itirazının reddedilmesi ve 12. maddede belirtilen süre içinde başvuruda bulunması üzerine, Danıştay Başsavcısı'nca 10. maddede öngörülen biçimde olumlu görev uyuşmazlığı çıkarıldığı anlaşıldığından ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığından, görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hâkim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, davacının Devlet Hastanesinde yapılan yanlış tedavi sonucunda sol elinde serçe ve yüzük parmağında işlev kaybı olduğu, omzundaki sinirler ve kasların zedelendiği ve dirseğinin de tam olarak açılıp kapanamadığından bahisle, uğranıldığı öne sürülen maddi ve manevi zararın tazmini istemiyle açılmıştır.

Anayasa'nın 125. maddesinin son fikrasında, idarenin kendi eylem ve işlemlerinden doğan zararı ödemekle yükümlü olduğu kurala bağlanmış; 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2/1-b. maddesinde, idari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları, idari dava türleri arasında sayılmıştır.

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 3. maddesinde, her türlü idari eylem ve işlemler ile idarenin sorumlu olduğu diğer sebeplerin yol açtığı vücut bütünlüğünün kısmen veya tamamen yitirilmesine yahut kişinin ölümüne bağlı maddi ve manevi zararların tazminine ilişkin davalara asliye hukuk mahkemelerinin bakacağı hükmüne, geçici 1. maddesinde ise, bu Kanunun yargı yolu ve göreve ilişkin hükümlerinin, Kanunun yürürlüğe girmesinden önceki tarihte açılmış olan davalarda uygulanmayacağı hükmüne yer verilmiş, bu Kanunun 3. maddesinin (1) numaralı fikrasının birinci

cümlesinin iptali amacıyla açılan davada, Anayasa Mahkemesi, 16.2.2012 tarih ve E:2011/35, K:2012/23 sayılı kararıyla: dava konusu kuralla, sadece kişinin vücut bütünlüğüne verilen maddi zararlar ile buna bağlı manevi zararların ve ölüm nedeniyle oluşan maddi ve manevi zararların tazmini konusunun kapsama alındığı ve bu tazminat davalarına bakma görevinin asliye hukuk mahkemelerine verildiği; buna göre, aynı idari eylem ve işlemler ile idarenin sorumlu olduğu diğer sebeplerden kaynaklanan zararların kapsama alınmadığı; sorumluluk sebebi aynı olsa da bu zararların tazmini davalarının idari yargıda görülmeye devam edeceği; bu durumda, idarenin aynı yapı içinde aldığı kararın bir bölümünün idari yargıda bir bölümünün adli yargıda görülmesinin yargılamanın bütünlüğünü bozacağı; ayrıca iki ayrı yargı kolunda görülen davalarda, idarenin sorumluluğu, bu sorumluluğun kapsamı, idarenin tazmin yükümlülüğü konularında farklı sonuçlara ulaşabileceği; esasen idare hukukunda var olan hizmet kusuru ve kusursuz sorumluluk kavramlarının, kişilerin gördüğü zararların tazmininde kullanılan ve kişilerin idare karşısında korunma kapsamını genişleten kavramlar olduğu; idare hukukunda, idarenin hiçbir kusuru olmasa da sosyal risk, terör eylemleri, fedakarlığın denkleştirilmesi gibi kusursuz sorumluluğa ilişkin kavramlara dayanılarak kişilerin uğradığı zararların tazmin edilmesinin mümkün olduğu; özel hukuk alanındaki kusursuz sorumluluk hallerinin ise belirli konular için düzenlendiği ve sınırlı olduğu; idarenin idare hukuku esaslarına dayanarak tesis ettiği tartışmasız bulunan eylem ve işlemler ile idarenin sorumlu olduğu diğer sebeplerden kaynaklanan zararlara ilişkin davaların idari yargı yerlerinde görülmesi gerektiği; bu nedenle, yukarıda belirtildiği gibi, aynı idari eylem, işlem veya sorumluluk sebebinden kaynaklanan zararların tazminine ilişkin davaların farklı yargı yerlerinde görülmesinde kamu yararı ve haklı neden olduğunun söylenemeyeceği gerekçesiyle iptaline karar vermiştir.

Dava dosyasının incelenmesinde, davacının 07/11/2014 tarihinde düşme sonucu sol kolunda dirsek çıkığı meydana geldiği, tedavi için başvurduğu Gebze Fatih Devlet Hastanesinde yapılan işlemler sonucunda, sol elinde serçe ve yüzük parmağında işlev kaybı olması, omzundaki sinirler ve kasların zedelenmesi ve dirseğinin de tam olarak açılıp kapanmaması nedeniyle uğranıldığı öne sürülen 5.000,00 TL maddi, 20.000,00 TL manevi zararın tazmini istemiyle dava açıldığı anlaşılmıştır.

Davacılar vekillerince, müvekkilelerinin zararının, kamu idaresi olan Sağlık Bakanlığına bağlı hastanede görev yapan sağlık çalışanlarının sağlık hizmetini gereği gibi yürütmediğinden kaynaklandığı; dolayısıyla, idarenin doğan zarardan hizmet kusuru ilkesi uyarınca sorumluluğunun bulunduğu ileri sürülmüştür.

Bu duruma göre, hastanenin kamu hizmetini yürüttüğü sırada kişilere verdiği zararın tazmini istemiyle açılan bu davada, kamu hizmetinin yöntemine ve hukuka uygun olarak yürütülüp yürütülmediğinin, hizmet kusuru veya başka nedenle idarenin sorumluluğu bulunup bulunmadığının saptanması gerekmektedir. Bu hususların saptanması ise idare hukuku ilkelerine göre yapılabileceğinden, 2577 sayılı Yasa'nın 2. maddesinin 1. fıkrasının (b) bendi kapsamında bulunan tam yargı davasının görüm ve çözümünde idari yargı yerleri görevlidir.

Açıklanan nedenlerle, Danıştay Başsavcısınca yapılan başvurunun kabulü ile davalı idare vekilinin yaptığı görev itirazının reddine ilişkin Gebze 4.Asliye Hukuk Mahkemesinin, 23.12.2016 gün ve E:2016/36 sayılıkararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç : Davanın çözümünde İDARİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Danıştay Başsavcısı'nın BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile davalı idare vekilinin yaptığı görev itirazının reddine ilişkin Gebze 4.Asliye Hukuk Mahkemesinin, 23.12.2016 gün ve E:2016/36 sayılı KARARININ KALDIRILMASINA, 23.10.2017 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Nuri NECİPOĞLU	Ali ÇOLAK	Ahmet Tevfik ERGİNBAY	Suna TÜRE

Üye	Üye	Üye
Alaittin Ali ÖĞÜŞ	Süleyman Hilmi AYDIN	Birgül KURT